

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Iuliana Oprea

soluționând admisibilitatea recursului declarat de către Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ciubarca Aliona împotriva Nionilei Munteanu cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Munteanu Nionila și s-a modificat parțial hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016,

c o n s t a ț ă:

La 10 mai 2016, Ciubarca Aliona a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nionilei Munteanu cu privire la încasarea datoriei în mărime de 3 000 euro și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamanta a indicat că, în temeiul contractului de împrumut încheiat la 04 aprilie 2014 între Ciuvalschi Gheorghii și Munteanu Nionila, pârâta a obținut un împrumut în mărime de 3 000 euro.

În temeiul contractului de cesiune a creanței din 01 aprilie 2015, Ciuvalschi Gheorghii a cesionat drepturile sale de împrumutător ce rezultă din contractul de împrumut menționat, în folosul Alionei Ciubarca, fiind preluate toate drepturile ce rezultă din contractul de împrumut.

Ciubarca Aliona a notat că potrivit pct. 4.1, 5.1 ale contractului de împrumut, Munteanu Neonila urma să restituie împrumutul primit nu mai târziu de 04 octombrie 2014. Însă, pârâta încălcând obligațiile asumate prin contract, a evitat să restituie împrumutul.

Prin urmare, a menționat reclamanta că prin neexecutarea în termen a obligațiilor sale, Munteanu Neonila a încălcat prevederile art. 572 Cod civil, care stipulează că obligația trebuie executată în mod corespunzător, cu bună - credință, la locul și în momentul stabilit.

În drept, și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 512, 514, 572, 1146 Cod civil, 86, 166, 167, 174.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016, acțiunea depusă de Ciubarca (Mazîlo) Aliona s-a admis. S-a încasat din contul Neonilei Munteanu în beneficiul Alionei Ciubarca (Mazîlo) datoria în sumă de 3 000 euro, convertiți în valută națională la momentul executării hotărârii și taxa de stat în mărime de 2 010 lei.

Considerând neîntemeiată hotărârea primei instanțe, la 05 aprilie 2017, Munteanu Nionila a depus cerere de apel, solicitând repunerea în termen a apelului, admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, s-a admis apelul declarat de Munteanu Nionila, s-a modificat hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016, prin micșorarea sumei datoriei încasate din contul lui Munteanu Neonila în beneficiul Alionei Ciubarca (Mazîlo) de la suma de 3 000 euro la suma de 1 500 euro. În rest, hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 20 decembrie 2016, în partea în care au fost încasate cheltuielile de judecată, s-a menținut.

Nefiind de acord cu decizia instanțe de apel, Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe din 20 decembrie 2016 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Ciubarca (Mazîlo) Aliona să fie respinsă.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 07 noiembrie 2017 a fost recepționată de către avocatul recurenteii la 24 ianuarie 2018 (f.d. 91). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 Cod de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 05 februarie 2018, în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, a susținut că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial argumentele invocate de către Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian și materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 Cod de procedură civilă, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Munteanu Nionila, reprezentată de avocatul Istrati Adrian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Victor Burduh

Iuliana Oprea